

Kukó 70 – A csapatjátékos

Kukorelli Pistinek a foci volt az egyik legnagyobb szerelme. A Jogtatók foci-csapata az ELTE Jogi Karának fiatal oktatóiból rekrutálódott, és a hallgatókkal vívott nagy csatákban edződött. Az 1980-as évek derekán nemcsak az egyetemi ifjúság mozgolódott és feszegette a pártállam által engedélyezett egyetemi autonómia határait, hanem a Fiatal Oktatók Közössége is komoly oktatási reformokon törte a fejét. Kukó, Kéri, Jutasi, Bárd, Szigeti, Pethő Robi generációja szinte egyszerre robbant be a pesti jogi kar életébe. Meg akarták törni a begyepesedett oktatási rendszer teljesítmény-minimalizáló törvényeit, át akartak térni a hallgatóközpontú oktatásra, hittek a tutor-rendszer közvetlenségében és olyan ismeretek átadására törekedtek, amelyek a társadalom valóságos folyamatait mutatták be. Erős érdekközösség jött létre a tudásszomj motiválta tehetséges hallgatók és az oktatási rendszer merevségét feltörni akaró fiatal oktatók között. Kukó az Államjog, később Alkotmányjog Tanszék égisze alatt működő, igen népszerű TDK keretein belül vonzotta magához a tehetséges hallgatókat, míg a Kéri Laci mindezt az Állam- és Jogelmélet Tanszéken belül tette.

A péntek délutánok a kispályás focimeccseké voltak. A Jogtatók csapata állta a sarat a „Folyik a sör” nevet viselő hallgatói csapattal szemben is, ők voltak a legrámenősebbek. Kukó igazi csapatjátékos volt, osztogatta a labdákat a jó helyzetben lévő társaknak, de gyakran ő volt a befejező csatár. Neki nem az számított, hogy ki rúgja a gólt, hanem az, hogy a csapat jól és eredményesen játsszon, és főleg, hogy megéljük a játék örömét. Egyik alkalommal, amikor a Kéri Lacit valamelyik hallgató felrúgta, a Laci dühösen odaszólt neki: „Apám, az oktatásban elszenvedett sérelmedet ne a focipályán torold meg!” Kukó rögtön békítőleg lépett fel, így nem tört ki a hallgatói–oktatói háború. Sőt, a meccsek után, néhány korsó sör kíséretében hosszasan elemeztük a Jutasi nagy védéseit, a Kukó gólpasszait és a Kéri felhőfejeseit. Felejthetetlen napok voltak, igazi baráti közösséggé kovácsolták a Jogtatók csapatát, akik a magánéletben és az oktatásban is segítették egymást. Nem véletlen, hogy rendszeresen feljártunk egymáshoz, igen heves vitákat folytatva a rendszerváltozás nagy kérdéseiről.

Kedves Pisti barátom! Örülök annak, hogy sikeres életpályával a hátad mögött elérted a 70. évet, sok mindent már papírra vettedél, de bízom abban, hogy a hátralévő évtizedekben még lesz energiád arra, hogy megírd azt a munkát, amely értékeli majd, hogy egykori tanítványaid merre vitték az országot, hogy teljesítették a bibói szabadságszerető ember tízparancsolatát.

Boldog születésnapot, régi barátsággal:
Stumpf Pisti

A Bibó István Szakkollégium jelvénye